

ШКОЛСКИ

година 2, број 7

новембар, 2017.

Основна школа „Жарко Зрењанин“ Апатин

У ОВОМ БРОЈУ ПРОЧИТАЈТЕ

Песнички кутак	3	Табла пријатељства	17
Посетили смо другаре у Свилојеву	4	Предавање о историји Апатина	18
Дунавски полумаратон	5	На сајму биљака и животиња	19
“WEBER” радионице	6	Чудесно путовање	20
Музика - Триангл	7	Жаба чешњарка	21
Песме о природи	8-9	Рачунарски кутак	22
Моћ музике	10	У здравом телу здрав дух	23
Војска Римске републике	11-12	Учимо на часу српског	24-25
Песме о пријатељству и љубави	13	Драмска секција: Књижевно вече	26-28
Мале приче: Супер-дека	14		
Мале приче: Мала	15		
English corner	16		

ШКОЛСКИ

Лист ученика и наставника основне школе „Жарко Зрењанин” Апатин

Број 7, новембар 2017. године

Уредници: Снежана Панковић, Вера Пинћир и Милена Војновић

Сарадници: Ранко Перић, Милорад Баста, Биљана Јањевић

Техничка подршка: Биљана Поповић

Електронска пошта: casopispinokio@gmail.com

Поклон примерак штампа: Штампарија „Бирограф” Апатин

На насловној страни: Јелена Башић, ученица VII 5, у улози Исидоре Секулић

ПЕСНИЧКИ КУТАК

Јесен нас је посетила

Дошла нам је вила, шарена и фина.
Има косу од три-четири шарена листића,
крила од лепих, плавих грожђица,
а хаљину од ситних цветића.

Шета златним тепихом као да је краљ,
а уствари, то је вила и њен чаробни сјај.
Има два крила и плава ока два,
Име јој је Јесеница.

Куда она прође, прође и ветар љут,
као да јој жели ослободити пут.
Дани су тада краћи и рано дође ноћ,
тима нам вила показује
какву има моћ.

Одраслима баш и није драга,
али деца је ипак воле,
јер тада њима почињу
веселе игре око школе.

Тако, да вам кажем, децо моја мила,
Јесеница је ипак једна добра вила.

Срђан Бакула IV 5

Јесен је стигла

Лишће је шумело
шума је дрхтала
јер је јесен
као војник ступала.

Наредба је јасна:
Одоре мењајте
из зелених у жуте
хитно се спремајте!

А кад жута завлада
ветар ће помоћи
и тада на престо
зима ће доћи.

Маша Рајић IV 1

Посетили смо другаре у Свилојеву

Наше одељење је заједно са учитељицом Анком Миланко посетило село Свилојево. Прво смо отишли код Николе Лукића у госте. Он има фарму. На фарми смо видели куцу Туфницу, зечице Здравку и Зорку, препелице, маце и много кокошака и петлова. У пластенику су сазрели паприка и парадајз.

Када је Никола пустио кокошке у башту, јуриле су и бежале на све стране, а ми смо се слатко смејали. Николина мама нас је лепо угостила. Почастила нас је соком и кексом.

После смо кренули ка свилојевској школи. Упознали смо другаре из трећег разреда у ком има девет ђака. У школи нам је директорица причала о Свилојеву и заједно са нама обишла учионице. Тако смо се упознали и дружили са свим ученицима те мале и лепе школе.

Са ученицима трећег разреда отишли смо у парк на игралиште. Изненадили смо се када смо видели како је уређено. У парку су два велика тобогана, два моста, клацкалице, љуљашке. Највише нам се свидело на клацкалици за четворо. На игралишту је било забавно.

Поздравили смо нове другаре и њихове учитељице. Позвали смо их да и они нас посете. Затим смо кренули на аутобуску станицу. Био је то за све нас диван дан у Свилојеву.

Мила Штиковац III 4

ДУНАВСКИ ПОЛУМАРАТОН

Ученик сам 4. разреда. Тренирам карате, али ми је од првог разреда жеља да трчим на полумаратону. У Апатину је 15. октобра одржан 22. Дунавски маратон. Моја мама је докторица и тога дана је била дежурна. Помало сам био љут што ме није обавестила, јер сам и ја желео да трчим. Када смо стигли на старт испред бање Јунаковић мама је хтела да ме пријави. Међутим, рекли су да сам још мали и да нећу трчати. Мама ми је ипак дозволила, али под условом да када се уморим, станем и сачекам.

Почео сам да трчим и већ код кружног тока осетио сам умор. Угледао сам баку и деку како трче и помислио у себи: “Ако бака и дека трче, што не бих могао и ја?”

У колони је било много људи, кажу око осамсто. На стази сам упознао професора физике, он ми је био велика подршка. У центру су посматрачи аплаудирали и бодрили нас. Пријало ми је када су ми довикивали: “Браво мали, најјачи си!” На целој стази су били пунктови са водом и воћем, да се освежимо. Стигао сам до Харчаша, то је била половина пута. Код ресторана Плава ружа срео сам маму. Била је изненађена, само ме је грлила и љубила. Мамин техничар Богдан давао ми је савете како да наставим даље.

Тако сам истрчао стазу, стигао на циљ и добио посебну медаљу. Када ме је мама питала како сам успео, рекао сам поносно: “Снагом воље!”

Матеја Јовановић IV 2

“WEBER” РАДИОНИЦЕ

Другог дана Дечје недеље ученици наше школе учествовали су у “Weber” радионицама на Тргу Никола Тесла. Ученици су били подељени у четири групе, а свака је имала одређени задатак.

Ученици првог разреда добили су жуте качкете. Њихов задатак је био да нацртају како замишљају Weber кућу.

Ученици другог разреда, са белим качкетима на глави, уживали су у Weber слагалици са приказима производа и срећних корисника. На свакој подлози налазила се слика коју деца треба да сложе.

Мали уметници са сивим качкетима показали су своју креативност у слагању мозаика од плочица помоћу Weber лепка. Задатак је био да направе Weber срце, цвет или сунце.

Најстарији учесници, ученици четвртог разреда са црним качкетима, осликавали су фломастерима Weber канте.

Weber компанија је свим учесницима поделила поклоне, перонице и качкете, а за освежење воћну ужину - јабуке и крушке. Учесници радионица захваљују Weber компанији на дружењу и занимљивим радионицама.

МУЗИКА

ТРИАНГЛ

Ако прелистамо други број часописа Школски запазићемо да је на 19. страни представљена подела дечјих музичких инструмената на мелодијске и ритмичке. У групи ритмичких је и инструмент о ком ћемо у овом броју сазнати више. Триангл је идиофони (грч. *idios*=сопствен, *fone*=звук) музички инструмент из групе удараљки (у којој су још металофон, ксилофон, звоно и други) код којих се звук добија ударом у инструмент.

Триангл (енг. *triangle*) је челична шипка пречника неколико милиметара, савијена у облику равнокраког затупастог троугла са једнако дугим завршним крацима, на крајевима мало тањим и извијеним напоље. На једном углу везан је канап којим свирач држи инструмент, а звук се производи ударом равне челичне шипке дужине 5-6 сантиметара о један или два крака.

У старом веку, па све до 18. века, на шипки триангла били су нанизани метални прстенови који су давали још мање дефинисан звук.

Данас је триангл заступљен у симфонијском оркестру, али је веома погодан за свирање у дечјем музичком ансамблу где ученици уз свирање на њему веома лако схватају компоненте ритма.

Како свира описани инструмент можете лако открити ако погледате снимке:

<https://www.youtube.com/watch?v=-DDiv3sBgKw>

<https://www.youtube.com/watch?v=1jYg28lY0pA>

Послушајте пажљиво концерт Франц Лист - Piano Concerto No.1, да бисте чули деоницу триангла у овом музичком делу и разговарајте о томе са учитељицом.

<https://www.youtube.com/watch?v=uoKsKGJJ6Rc>.

На крају, покушајте сами да направите триангл уз помоћ овог предлога:

<https://www.youtube.com/watch?v=drHB1Ny2nBw>

Приредио: Милорад Баста, Културни центар

Песме о природи

МАЛО ДРВО

Једно дрво мало у шуми
заспало.

Одећу од лишћа на
земљу бацило.

Спаваће и сањаће
чудесне снове,
и тако све до године
нове.

Година нова буђење
донеће
посебно када стигне
пролеће.

Дошло је пролеће,
и донело пуно зелене
одеће.

Борис Табороши V 4

ЈЕСЕН

Почела је јесен. Са грана пада
кестен,
а на врху храста нема гнезда ласта.
Птице се селе, на јата се деле.
Дрвореди зелени пожутели од
јесени.

Кише перу улице,
жуте се кабанице.
Кошава задувала,
цветно лето одувала.

Марко Стиковић V 4

Песме о природи

ХИЉАДУ КРИЛА

Хиљаду, хиљаду крила
лети на далек пут
пролази кроз мали облак
и сунчев зрачак жут.

То су птице мале
напустиле шуму и луг,
па сад лагано лете
на топли, сунчани југ.

Мелинда Зорић VIII 1

Сања Хофман II 2

ЕСЕЈ

МОЋ МУЗИКЕ

Срећа, туга, благостање и смирење. Шта је то што ова осећања може да покрене, одржава их и испуњава? Широк је круг ствари што утичу на човека, али само је једна она која нас кроз живот увек прати. То је музика, што кроз нас протиче, и у дубинама душе увек нас дотиче. Делује на наше емоционалне способности брже и јаче од било које друге активности.

Музика је начин комуникације. Она изражава широк распон људских осећања, које људи понекад не могу или не желе да искажу речима. Она је врста лека за поједина људска стања и психолошке промене. Одлази у дубине нашег ума, а понекад, чак и кад желимо, одатле не одлази.

Наша осећања приликом слушања музике зависе и од музичких жанрова. Неким људима спорија музика тугу, а бржа срећу буди, док постоје и они којима спорија музика ублажава тугу. Утицаји музике на нас могу бити пролазни или дуготрајни.

Музика повезује све емоционалне, духовне и физичке елементе Универзума. Током процеса учења информација која се проучава активира леву, док музика коју слушамо покреће десну хемисферу мозга. Потенцијал за учење може се повећати најмање пет пута слушањем музике. Алберт Ајнштајн је напустио школу и захваљујући свирању виолине постао научник.

Од слушања музике има вишеструке користи. У давним временима музику су слушали они који су је стварали, и мали круг људи око њих. Данас је, што треба стално имати на уму, музика свима доступна.

Милица Лазендић,
Анђела Смиљанић и
Јована Колунџија VIII 4

ЕСЕЈ

Војска Римске републике

Млади Римљанин од рођења је био одгајан за ратовање. Војну вештину учио је пре свих других вештина, а првих десет година свог живота, у којима се формирао као личност, проводио је на полигону или у војном логору. Кукавичлук је био неопростив грех који се кажњавао шибањем преступника до смрти.

Римско државно уређење, сви његови успеси и освајања почивали су на најуспешнијој војној организацији у историји људске врсте. Прва класа војника је формирала тешку пешадију. Војници су били наоружани са два копља, бодежом и мачем, заштићени прсним оклопом, бронзаном кацигом, штитницима за потколенице и штитом. На њему је био исти симбол који Срби данас имају на свом штиту: два орла и муње громовника Јупитера. Друга класа војника је имала све оружје као и прва, осим прсног оклопа; трећа и четврта су биле без штита, а пета је била наоружана праћкама и камењем. Легија је била мешовита бригада која је бројала око 4200 пешака, 300 коњаника и разне помоћне војнике, а две легије су чиниле конзулову армију. Свака легија је имала своју заставу. Војничка част није допуштала да застава икад падне у непријатељске руке, а забележени су случајеви када су старешине намерно бацале заставе у непријатељске редове, како би своје војнике подстакле на неустрашиву, чак очајничку борбу, да би вратили заставу.

У биткама, у првим редовима били су пешаци, наступајући у размаку од по десет до двадесет корака, који су на непријатеља бацали кишу кратких дрвених копаља са гвозденим шиљцима. На крилима су се налазили стрелци и праћкари који су нападали стрелама и камењем, док је коњица јуришала са копљима и мачевима.

Борба прса у прса водила се кратким мачевима, гладијусима, по којима су гладијатори добили име. За опсаду, римска армија је користила масивне дрвене катапулте, који су радили на принципу затезања и увртања, и који су избацивали камене громаде од пет килограма, на даљину и до 300 метара. Огромни „овнови“, дрвене греде које су висиле на конопцима, повлачени су уназад а затим пуштани на непријатељске зидине.

Кључни фактор успеха римске војске била је дисциплина. Дезертерима и лоповима бивала би одсечена десна рука. Храна у војним логорима Римске републике била је врло једноставна. Изненађује податак да су служени само хлеб, зобена каша, мало поврћа, кисело вино, а сасвим ретко - месо. Римска војска је освојила свет на вегетаријанској исхрани.

Начин обуке, исхране, дисциплина и послушност створили су одважне и жестоке ратнике, и способне и неустрашиве војсковође. Војска Римске републике губила је битке, али никада није изгубила рат.

Арсеније Карамарковић и
Александар Ђурђевић VIII 4

Римски војник

ПЕСМЕ О ЉУБАВИ И ПРИЈАТЕЉСТВУ

Шта је љубав

Љубав, то смо ти и ја,
љубав су наша срца два.
Љубав је оно што ти желим
рећи.

Да је нема не би ни нас било.
Да је нема, све би нестало.
Да је нема, пропао би свет.
И ја бих увенуо, као цвет.

Видан Јеротијевић V 1

Другарство

О другарству је много речено,
написано, испевано.
Сви знамо ово:
једино ако је право
другарство је здраво.
Право другарство злата вреди,
и кроз време оно не бледи.
Такво другарство ретко је,
знаш,
и мораш га чувати баш.

Невена Вигњевић V 4

Љубав

Љубав је лепа
кад све цвета,
кад у јесен лишће жути,
чак и кад се мој брат љути.
Љубав је кад у мојој школи
дечак једну девојчицу воли.
Љубав је кад сунце греје,
и кад се моја учитељица смеје.

Николина Јеличић V 1

Мој пријатељ

Сви се ми поверавамо:
неко мору
неко ветру
ја – пријатељу.

Он је једна дивна душа
увек спремна да саслуша.
Кад ми је тешко и лоше ми крене
ту је за мене.

Колико га волим и ценим ја,
он то зна.

Маја Лончар V 1

МАЛЕ ПРИЧЕ

СУПЕР-ДЕКА

Биће које неизмерно волим је мој деда.

Када сам тужна, он ме увек развесели благо ме гледајући својим зеленкасто-плавим очима. Има смеђе, подигнуте обрве, које су јако смешне.

Када је био млађи имао је смеђу косу, а сада када је остарио, седу. Усне су му изразито пуне и црвене. На бради има ожиљак који је добио још као дете, јер је био несташан. Мој дека је врло осећајан и пажљив према нама. Увек нас обрадује макар неким ситним поклоном.

Најсрећнији је када гледа сестру и мене како се забављамо. Тада нам се и он придружи у игри и смеху, а бака скоро увек на то каже: „Илија, па ти си немирнији од ове деце!“

Када сам ишла у вртић, дека је долазио по мене. Возио ме на бициклу и куповао ми сладолед, а ја бих му увек замазала мајицу јер сам седела иза њега. Никад се није наљутио.

Сигурна сам да је мој дека Илија најбољи дека на свету.

Милица Влатковић V 1

МАЛА

МАЛЕ ПРИЧЕ

Живим са породицом на четвртом спрату велике зграде. Сестра и ја смо одувек желели да имамо љубимца, али у стану то је било немогуће.

Једнога дана сестра од стрица донела је у бакину и дедину кућу пса мешанца. Они су морали да је прихвате, и тако је Мала постала наш заједнички љубимац. Када нас види на капији, маше репом и весело скакуће.

Мала има жућкасту танку длаку и тамне очи, малог је раста. Има кратке ноге и дугачко тело. Играње са њом је увек забавно. Стално покушавамо нечему да је научимо, али за сада јој најбоље иде јурење за лоптом. После играња Мала се намести код неког од нас да је мазимо. Када нам деда дозволи водимо је на улицу, у шетњу.

Сви смо срећни због овог новог пријатељства, осим бакиног старог мачора.

Урош Мандић V 1

STORY RETELLING

ENGLISH CORNER

Aska and the Wolf

by Ivo Andrić

Aska is an unordinary sheep from a meadow, who liked ballet and wanted to become a ballerina. While she learned her first steps in her ballet school, she didn't even suspect that her most important dance is going to be for her life.

While she was young, she was always different from all of her coevals. While all the other sheep were quiet, Aska was restless. She never followed her mother or the other sheep from the flock, she always wondered the paths that she found. She was curious, independent and persistent. She had a weird and dangerous habitt to wonder of, away from her flock into some unknown places. She loved to run around the bright green openings and to eat the freshest green grass. Her rapture of the environment brought her to a dangerous situation, and one day she found herself face to face with a wolf. Faced with death, scared and aware that no one can help her at that moment, she began to dance. She thought that her dancing would expand her life. Her first steps were unsecure. It was a modest dance but beautiful enough to surprise the clever and wicked wolf. With a terrible feeling in her heart that she mustn't stop, Aska began to dance an unknown dance that she didn't learn at her school. She was feeling full strength and her steps were just better and better. Her unsecure dance turned into a beautiful sight to see. Even though she was young and unsecure, Aska tricked the big wolf with her beautiful dance. The wolf was so occupied by Aska's wonderful ballet, that the hunters caught him and killed him. Her dance helped Aska to overcome the fear of death.

For Aska, death wasn't a choice. She wanted to spend her last moments dancing, and she danced like never before. Her dance wasn't just a dance, it was an unseen miracle. With her will to live, power and beauty, she showed everyone that a strong will for something can defeat anything, even death itself.

ТАБЛА ПРИЈАТЕЉСТВА

У оквиру дечје недеље у Дневном боравку за особе са физичкоим инвалидитетом и интелектуалним потешкоћама, ученици шестог и седмог разреда заједно са корисницима боравка и запосленима у Центру за социјални рад, присуствовали су радионици Табла пријатељства.

Домаћини су љубазно дочекали госте, дружили се са њима, упознали их са радом установе у којој бораве. Заједно су направили таблу пријатељства која ће их подсећати на ово дивно дружење и наставак пријатељства.

ПРЕДАВАЊЕ О ИСТОРИЈИ АПАТИНА

За ученике седmog разреда у цркви и музеју “Срце Исусово” одржано је предавање које се односило на дугу и богату историју Апатина, а предавач је био професор Борис Машић. Ученици су показали велику заинтересованост за историју и прошлост нашег града.

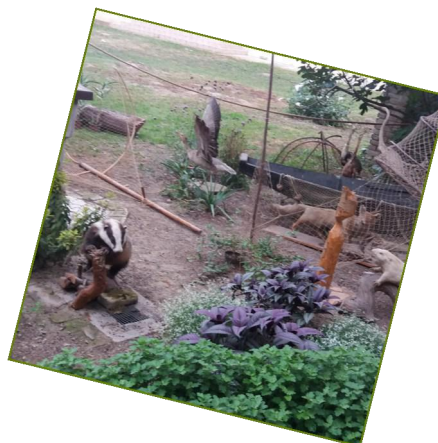
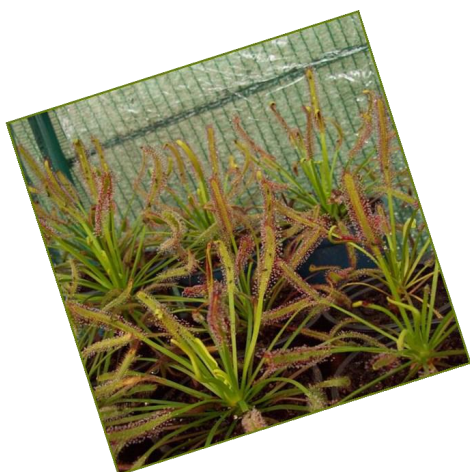
Након предавања обишли су и сталну поставку музеја ове цркве, као и изложбу ситних животиња и корњача коју је направило удружење љубитеља природе.

НА САЈМУ БИЉАКА И ЖИВОТИЊА

У септембру месецу била сам на сајму биљака и животиња. На самом улазу налазиле су се препариране животиње, чамац, весла и мрежа за хватање рибе. Било је и много малих кактуса необичног облика.

Пажњу ми је привукла биљка месождерка. Око ње је летела оса. Сачекала сам да видим да ли ће је појести, али изгледа да је оса била превелик залогај за њена мала уста. Сазнала сам да она хвата плен тако што примамима инсект својом дречавом бојом, специфичним мирисом или сочним нектаром. Када га улови, прогута га и свари.

У великој башти мирисало је разнобојно цвеће. Поред њега се налазила барица у којој су пливале ретке врсте корњача. Било је ту и других животиња: малих гуштера, змија, буба, тарантула... Мислила сам да ћу се плашити, али моја радозналост је била јача од страха.

Одржано је и веома интересно предавање о биљкама месождеркама, егзотичним кућним љубимцима, тиландсијама, калифорнијским глистама и црвеножутим корњачама.

Провела сам дивно пре подне и што је најважније научила сам нешто ново. Хвала љубитељима природе који су омогућили да се сајам биљака и животиња одржи у Апатину.

Сара Петровић IV 2

ЧУДЕСНО ПУТОВАЊЕ

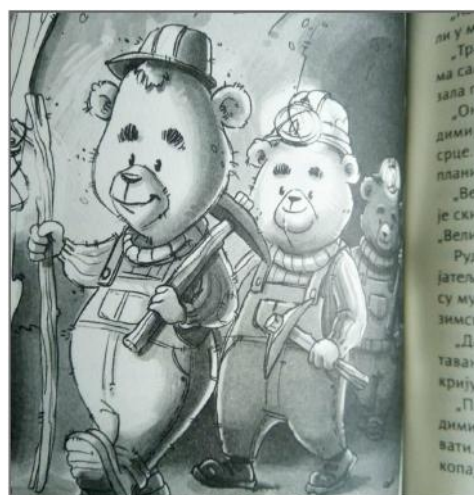
У склопу фестивала „Потпис“ у великој сали Културног центра, за ученике четвртог разреда одржана је промоција новог романа за децу апатинског песника и приповедача Златка Васића. Књига је представљена као део промоције издавачке куће “Креативни центар” из Београда.

Уредник издавачке куће Анђелка Ружић испричала је деци како настаје књига и ко све може бити јунак неке књиге, а затим их полако увела у садржај Васићевог романа.

Интересантно је то што је јунак ове књиге један Путић. У књизи је описана љубав и пријатељство, јер јунак овог романа на свом путу среће многе пријатеље који га саветују како да настави путовање. Наравно, шта се десило на крају романа и како је Путић наставио своју авантуру ученици нису одмах сазнали. Деца су у разговору са уредником и писцем покушала да открију шта је то Путић доживео на свом необичном путовању, али крај ове авантуре откриће када прочитају роман.

Песник је рекао: ”Ову причу поклањам свом сину Страхињи, али и свима вама, драги сањари, који верујете у чудеса скривена иза седам мора и седам гора”.

ЖАБА ЧЕШЊАРКА

У најзанимљивије врсте жаба које се могу срести у околини Апатина се убраја чешњарка. То је мала здепаста жаба крупне главе и великих очију. У односу на остале врсте жаба, очи чешњарке имају усправне зенице што је особина врста које су активне ноћу. По леђима је обично смеђе и зелене боје са тамнијим шарама. Нарасте до 8 cm дужине. На задњим ногама има један посебан рожни израштај на пети у виду лопатице, који јој помаже да се закопа.

Ова врста је у току дана сакривена под земљом. Обично живи тамо где је земља растреситија и лакша за копање, на пример око насипа на Дунаву или на местима где се у близини шуме налазе њиве. Као и свим другим водоземцима и чешњарки је за живот неопходна вода, па су њена станишта обично у близини река, бара, канала и на сличним местима. Чим дође ноћ, чешњарка се ископава из влажне земље и креће у лов на ситне животиње које лако распознаје у мраку помоћу крупних очију. Најчешће се храни црвићима, бубицама, пужевима и уопште свим организмима који се мрдају, а мањи су и спорији од ње. Уколико уз помоћ светиљке прођете ноћу поред земљаних (пољских) путева са пуно песка и иловаче у околини, по шуми на Великом Лиману или на Курјачици можда ћете имати среће да видите ову занимљиву жабицу. Ако је изненадите, чешњарка ће можда пустити пискави глас са намером да вас збуну. Поред тога, када осети да је у опасности чешњарка лучи из коже посебну течност непријатног мириса који подсећа на бели лук. Отуд јој и име, по чешњу (кришки) белог лука. Друга занимљивост везана за ову жабу је да је то једина жаба у Србији чији су пуноглавци већи од одраслих јединки. Пуноглавци чешњарке су у односу на пуноглавце осталих жаба веома велики, могу бити дуги као људски длан.

На пуноглавцима се запажа крупна глава која прелази у дуг и снажан реп са пловном кожицом, па на први поглед подсећају на америчког сомића или терпана. Као и друге жабе и чешњарка је веома корисна јер одржава равнотежу у природи и смањује бројност врста штетних за човека, као што су разни инсекти и пужеви. Заштићена је законом у Србији.

Мала школа Python-а

Данас сви користимо рачунаре у разне сврхе: за претраживање интернета, рад с различитим алатима за уређивање, гледања филмова, слушање музике итд. Све те ствари нису настале саме, него их је требало осмислити и испрограмирати. Ако вас је увек занимало шта се налази испод површине и на који начин функционише, а до сада нисте истражили, онда је нова серија текстова у часопису Школски управо за вас.

„Python је платформски независан објектно оријентисан, интерпретерски и интерактивни програмски језик”. Настао је 1990. а његов развој је започео Гуидо ван Росум. Спада у групу софтвера отвореног кода, са добром подршком, документацијом и пратећим библиотекама.

Тренутно актуелна верзија је 3.3, али је у великој примени и претходна верзија 2.6. Име језика потиче од британске телевизијске комедије Monty Python's Flying Circus, чиме је **van Rossum** желео да нагласи свој основни циљ при прављењу новог језика, да програмирање постане забавно као и поменута серија.

Програмски језик **Python** у последњих неколико година све је више присутан јер је:

- потпуно бесплатан и може се преузети преко интернета и лако инсталирати
- има врло једноставна правила писања (синтаксу) тако да се једноставно може научити и употребљавати
- посебно је прикладан за решавање проблема из различитих подручја примене
- омогућује брзо припремање и испитивање програма
- осим за поучавање, све више се употребљава и у професионалне сврхе

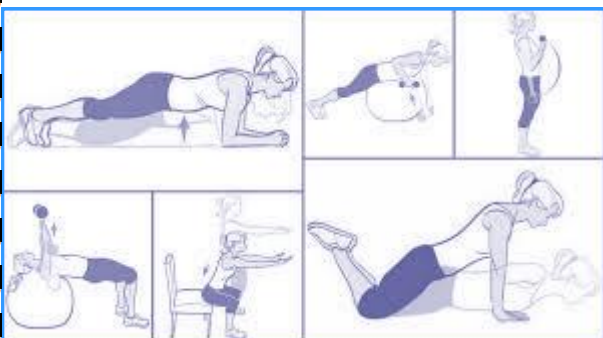
Ученици петог разреда наше школе ће се на настави информатике и рачунарства упознати са елементима визуелног програмирања, а ученици шестог разреда ће радити програмирање у **Python-у**.

За потребе наставе ученици петог разреда ће користити програм **Scratch**. **Scratch** је програмски језик који омогућава једноставно стварање интерактивних прича, игара и анимација и дељење радова преко интернета.

Припремила: Биљана Поповић

У здравом телу здрав дух

Сунчани и топли дани полако остају за нама. Време које проводимо на отвореном, у природи, постаје све краће. Стигла нам је „права“ јесен! То не значи да ћемо до пролећа седети у кући и чекати да отопли. Напротив, без обзира на то да ли волимо или не волимо јесење време, морамо бити физички активни, излазити на свеж ваздух и редовно вежбати. Да бисмо се правилно развијали, треба да будемо стално у покрету! Даћемо вам неколико савета за вежбање код куће или у школи.

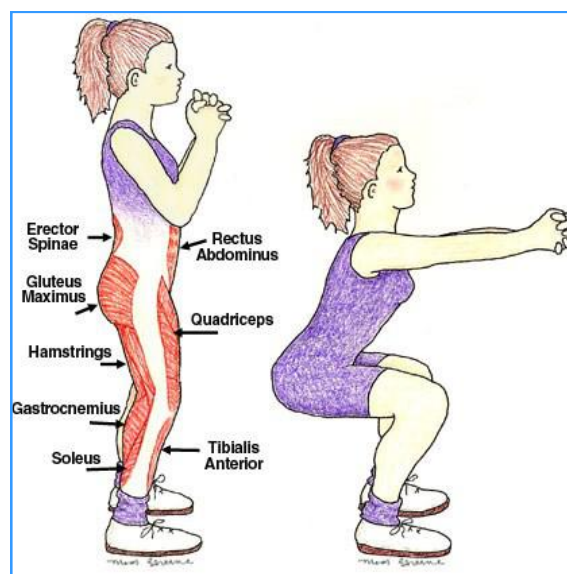
За ове вежбице (слика 1) не треба вам ни много простора, ни много времена, а тело ће вам бити захвално.

Слика бр. 1

Ако немате пилатес лопту, можете искористити за вежбу и обичну столицу. Она се бар неће откотрљати кад јој приђете!

Уколико сте заинтересовани за јачање појединих мишића, предлагемо следећу вежбу (слика 2):

Мали раскорачни став, руке испред груди (као на слици), затим направити чучањ и испружити руке. Стопала су приљубљена уз под. Вежбу урадити 2x10 понављања.

Слика бр. 2

УЧИМО НА ЧАСУ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

На часу српског језика ученици III 5 учитељице Мирјане Обрадовић учили су о употреби великог слова у писању имена народа. Ученици су били подељени у онолико група колико има континената. Сваки ученик је одабрао једну државу са континента своје групе. Требало је да пронађу и сазнају што више података о изабраној држави путем атласа, енциклопедија, интернета или на неки други начин.

Задаци за ученике:

- Нацртати заставу одабране државе
- Сазнати имена народа који у тој држави живе
- Проучити карактеристике државе (величина, клима...)

Помоћу припремљених података и географске карте света ученици су уочавали правописна правила:

- Писање имена држава
- О врстама и подврстама речи
- Писање вишечланих имена држава
- Писање почетног слова имена народа

Предлог за читаоце:

Подсетите се и ви правилне употребе великог слова у писању имена народа и проверите своје знање помоћу квиза. Решења ћемо објавити у следећем броју.

У Француској живе _____.	У Енглеској живе _____.
У Црној Гори живе _____.	У Америци живе _____.
У Русији живе _____.	У Јапану живе _____.
У Смедереву живе _____.	У Суботици живе _____.
У Новом Саду живе _____.	У Прокупљу живе _____.
У Инђији живе _____.	У Руми живе _____.

ДРАМСКА СЕКЦИЈА

ДРАМСКА СЕКЦИЈА

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО ИСИДОРИ СЕКУЛИЋ

У петак, 24. новембра, у Народној библиотеци „Миодраг Борисављевић” одржано је књижевно вече поводом 140 година од рођења Исидоре Секулић. О биографији и стваралаштву наше знамените књижевнице говорила је Бранка Вејин, директор библиотеке. Чланови драмске секције наставнице Весне Коларски су, кроз сценски приказ Исидорине чајанке којој су четвртком увече присуствовали бројни интелектуалци ондашњег београдског друштва, представили књижевни портрет Исидоре Секулић. Одломке из њених „Писама из Норвешке”, „Сапутника”, „Записа о моме народу”, есеја, казивала је Јелена Башић у улози Исидоре, Тијана Грубјешић, Ана Беслаћ, Дарко Ђурђевић, Наташа Човић и Никола Поповић, истовремено истичући најважније тренутке из њене целокупне биографије. Лик Јована Скерлића, првог од мноштва људи тадашње књижевне елите, који је Исидори упутио речи критике, дочарао је ученик Стефан Дражић.

Посетиоци су имали прилику да чују оригинални аудио запис Исидориног гласа из тонског архива Радио Београда, снимљен 1958. године. Била је то последња порука Исидоре Секулић младим генерацијама која још једном потврђује колико је Исидора била испред свог времена. Ученица из VI 5 разреда Мила Медич је звуцима флауте учинила ово вече још свечанијим, а Ана Врачар и Анђела Башкот су нацртале Исидорин портрет, свака према свом виђењу.

Са великим успехом и без већих потешкоћа приликом проба, обележили смо и ово књижевно вече.

Наташа Човић VII 7

Била сам изненађена када ми је наставница Весна рекла да ћу имати главну улогу. Ипак је Исидора Секулић била велики књижевник. Текст ми није био тежак, али после овог искуства више знам о нашој Исидори и то ми је веома драго. Пробе су нам биле тешке и напорне, али смо на крају остварили циљ. Ту је требало осмислити како ће изгледати сцена, али смо и тај задатак уз помоћ наше наставнице Весне успешно реализовали.

Јелена Башић VII 5

То су деца која већ трећу годину међусобно сарађују и рећи ћу само да смо се свих седморо окупили свега неколико пута заједно јер је тешко било ускладити обавезе свих ученика у музичкој школи, на тренинзима, додатним активностима из осталих предмета. Често смо се виђали и вежбали у мањим групама.

Портрет Исидоре Секулић,
аутори: Ана Врачар и Анђела Башкот VI 6

наставница Весна Коларски

И поред обавеза око предстојећих такмичења и музичке школе, чим сам добио текстове кренуо сам да учим. До самог извођења садржај текста смо доста мењали, али то мојим друговима и мени није представљало проблем. Пробе су биле тешке и исцрпљујуће, али то је допринело успешном извођењу. Када смо изашли на сцену, већ после прве реченице сам се ослободио и сва трема је нестала. Након представе сви смо осетили задовољство, а уследиле су и похвале публике, првенствено наставници Весни Коларски, а после и нама глумцима. Иако су пробе биле напорне, учио сам кроз рад и забаву са другарима.

Никола Поповић VII 1

Са задовољством сам прихватио да рецитујем у овом сценском приказу јер говори о животу Исидоре Секулић. Веома су ми занимљиве биографије неких писаца или песника, као и појединих историјских личности или историјским догађаја. Волим и да глумим и да рецитујем и у овој представи сам сазнао доста тога о Исидорином животу. Није ми било тешко, било је лепо на пробама и по мени су сви били сјајни.

Дарко Ђурђевић VIII 2

Било ми је задовољство да глумим у овој представи. За идеје текста и сценографије заслужна је наставница Весна Коларски која нас је уједно окупила и припремала. Неке делове текста смо узимали и из Исидориних књига. Мислим да смо сви били одлични, али је по мени најбоља била Јелена Башић у улози Исидоре Секулић. Било је ово интересно искуство и свакако једва чекам следећу представу. Захвалио бих се и директорици Народне библиотеке Бранки Вејин што нас је позвала да књижевно вече одржимо у библиотеци.

Стефан Дражић VII 5